

Jørgen Berthelsen: Jeg vilde efter Anmodning gerne benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Sag, som man ikke kan sige staa i direkte Forbindelse med Udgivelsen af Statstidenden, men som dog alligevel mener jeg, knytter sig nær dertil, idet jeg nemlig er bleven gjort opmærksom paa, at der vistnok ogsaa kunde økonomiseres en Del mere med Papir ved Udgivelsen af Lov- og Ministerialtidende. Det siges, at ethvert nok saa lille Cirkulære, Bekendtgørelse o. s. v. blot med nogle faa Liniers Tekst breder sig paa en hel Side, til Merudgift for Staten og til Sorg for Holderne, der herved se Værket vokse, ja svulme op til en uforholdsmæssig Tykkelse og beslaglægge al disponibel Reolplads. Jeg har selv haft Lejlighed til at faa en lille Smule Erfaring paa dette Omraade og vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa, nu da vi ere ved at tale om Indskrænkning af Afgifter til Trykning o. s. v. ved Statstidende.

Ordføreren (J. Pedersen): Ja, der er jo ikke udtalt Ænske om at vende tilbage til den Tilstand, vi havde, før vi fik Statstidende. Derimod er der saa fra et Mindretal i Udvalget fremsat den Tanke, at Staten skulde bortforpagte Statstidende og derigennem erhverve sig større Indtægt af Bladet, end den ellers faar. I Betænkningen er dette kun fremsat som en Tanke til Overvejelse, der foreligger ikke noget Ændringsforslag derom, og før et saadant foreligger, er der jo ikke Grund til at komme nærmere ind paa det. Men jeg vil dog allerede paa dette Tidspunkt sige, at det forekommer mig, at et Blad som Statstidende egnér sig mindst af alt til Bortforpagtning. Forholdet er nemlig det, at kommer en Forpagter til at overtage Statstidende, saa vil han ikke — han kan være saa dygtig og energisk en Mand, han være vil — være i Stand til at skaffe en Øre mere i Indtægt end den, der vil komme, naar Staten har Bladet. Han kan ikke skrive dygtige og livlige Artikler i Bladet og derved skaffe det en forøget Udbredelse, han kan ikke skaffe gode Referater eller omfattende Reportage, eller hvad der hører til for et moderne Blad, han kan slet ikke skrive i Bladet, han har kun det samme at gøre som Staten, naar den har dette: at tage imod de Bekendtgørelser, der komme, levere dem i Trykken og sørge for, at Pengene for dem komme ind. Andet har han ikke at gøre. Og da Forholdet jo vil være det, at man,

naar de Besparelser fra Statens Side, som man nu vil komme til, ere gennemførte, vil kunne regne ud omtrent paa Hvid og Skilling, hvad dette Bladforetagende vil give i Indtægt, kan man sige sig selv, at der ingen Grund er til at afstaa en Del deraf til en Forpagter. Ganske det samme, som en Forpagter kan faa ud af Bladet, kan Staten ogsaa faa ud deraf. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Ras-musen) anviste den Udvej at overdrage Statstidende til et af de bestaaende Blade og lade dette Blad faa Bekendtgørelserne med Forpligtelse til at aflevere et Aftryk af dem i Form af Statstidende. Jeg tvivler ikke om, at et enkelt Blad vil sætte Pris paa at faa en saadan Stilling og maaske ogsaa være villigt til at betale den ret godt, men det vilde jo være at vende tilbage til det gamle Privilegesystem. De andre Blade vilde ikke være stillede saaledes som det Blad, der vilde have den store Fordel at faa alle disse Bekendtgørelser og faa Betaling for dem, og som ogsaa kunde gøre Regning paa, at ingen, i hvert Tilfælde i den Egn, hvor vedkommende Blad havde sin Læsekreds, vilde holde Statstidende. Der vilde ikke blive meget at yde i Form af Statstidende. Det forekommer mig ikke, at denne Form vilde være tiltalende, og jeg tror ikke, man bør vende tilbage til den. Skulde der komme et Ændringsforslag derom til tredje Behandling, kunne vi jo se paa Sagen. For saa vidt det skulde faa en saadan Skikkelse, at det paalagde Ministeren som Pligt at bortforpagte Statstidende, frygter jeg for, at det vil medføre, at vi ikke faa Lovforslaget gennemført. Faar det derimod en Skikkelse, hvorefter Ministeren stilles frit i denne Henseende, har det ikke saa meget at sige. Vi faa nu se, hvad der vil komme.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Ændringsforslaget er efter min Opfattelse ikke af særlig gennemgribende Natur. Den ærede Ordfører har ogsaa gjort opmærksom derpaa og paa, at det er fremkommet som Kompromis mellem to afvigende Opfattelser af Spørgsmaalet, om man skal udvide Rammen for Bekendtgørelser i Statstidende. Jeg har intet at indvende imod den Indskrænkning, der er foreslaet med Hensyn til Optagelse af flere Bekendtgørelser, alligevel bliver der tilbage nogen Udvidelse af Retten til at optage Bekendtgørelser. Selv om jeg ikke har haft nogen Betænkelighed ved at gaa saa vidt som af mig foreslaet — det lig-